

HVAD KAN VI LÆRE AF PROBLEMERNE MED DE AFVISTE IRAKISKE ASYLSØGERE?

Inden jeg kommer ind på nogle konkrete forslag til, hvordan fremtidige asylsager bør behandles bliver jeg nødt til at beskrive nogle forudsætninger.

Verden er fuld af konflikter, fattigdom og sult – og vi som en del af den rige verden har st stort ansvar for denne tilstand, som er med til at skabe flygtninge. For at løse eller mindske disse problemer, kræver det en stor indsats fra den rige verden – meget større end den, der finder sted i dag. Så længe den rige verden ikke gør nok for at løse disse problemer, vil den rige verden blive nødt til at tage sig af flygtningene enten i lokalområderne eller internt i de rige lande.

I mange af de rige lande i Europa – også Danmark – bliver flygtningene brugt i det politiske spil om vælgernes gunst og om magten. Debatten og de politiske beslutninger handler i bund og grund ikke om flygtningenes reelle problemer eller om løsning af deres problemer. Dette har ført til urimelige umenneskelige overgreb mod mennesker i nød. Der burde findes internationale eller nationale konventioner for, at flygtninge – uanset status – ikke må bruges som kasterbold i et lands interne politiske spil.

Ud fra mine erfaringer fra arbejdet med irakiske flygtninge, har jeg følgende forslag til en rimelig behandling af asylsøgerne:

1. Flygtningeævnets beslutninger skal træffes på baggrund af pålidelige og dokumenterbare oplysninger.
Oftentimes er de oplysninger som Flygtningeævnet benytter hentet fra anden eller tredje hånds mere eller mindre pålidelige kilder. Såfremt Nævnet ikke kan fremskaffe pålidelige oplysninger må tvivlen komme den anklagede til gode og der skal tildeles ophold. Hvis det senere viser sig, at der kan fremskaffes pålidelige oplysninger, kan sagen genoptages og der kan træffes en ny beslutning.
2. Sagsbehandlingstiden for en asylsag skal tidsbegrænses.
Det største problem med de afviste irakiske asylsøgere har ikke været selve afvisningen men mere den lange tid i uvished og lediggang i centrene. Derfor skal administrationen af flygtningesager indrettes, så de kan være istand til at færdigbehandle en sag indenfor en bestemt tidsramme. Mit forslag går ud på, at når det drejer sig om børn og unge, skal afgørelse træffes hurtigst muligt og indenfor et halvt år. Andre sager skal afgøres indenfor ét år.
3. Ophold i asylcentre skal tidsbegrænses.
For at asylsøgere ikke skal ”rådne op” i årlange passivt ophold i asylcentre, skal der sættes en tidsgrænse for, hvor længe opholdet i centrene må vare: for børn og unge max. ét halvt år, for andre max. ét år. Herefter skal det være muligt at føre en normal tilværelse uden for centrene på lige fod med alle andre. Afviste asylsøgere skal dog skrive under på, at de rejser tilbage til deres hjemland, når forholdene dér gør det muligt.

4. Afviste asylsøgere skal tilbydes individuel løsning på deres problemer.
Der er ikke to asylsagere, der er ens. Derfor skal sagerne heller ikke behandles, somom de er ens, hverken i ministeriet eller i Flygtningenævnet. Hvis man giver sagerne en individuel behandling, hvor man i hver enkelt tilfælde løser asylsøgerens personlige problemer, vil det i mange tilfælde åbne mulighed for, at asylsøgeren vælger at rejse hjem med den nødvendige hjælp og støtte.

5. Medmenneskelighed og moralske værdier.
Ingen tvivl om, at et retssamfund skal bygge på retfærdige og gennemtænkte love og regler. Men alle love og regler giver en generel beskrivelse af virkeligheden og derfor åbner mulighed for fortolkning og dispensation. Det er jo også derfor at mange domstolsafgørelser sker f.eks. med dommerstemmerne tre for og to imod. Derfor skal vi ikke være bange for at træffe afgørelser i asylsager ud fra en individuel vurdering også begrundet i vores medmenneskelige og moralske værdier.

Landene i EU er potentielle områder, hvor flygtninge vil søge hen i håbet om at finde en løsning på deres sikkerhedsmæssige eller økonomiske problemer. I dag er det overladt til den enkelte EU-land at takle disse problemer, men det burde være EU, der opstillede fælles regler og påtog sig opgaven at løse dette vigtige problem for hele EU.

Villo Sigurdsson
Konsulent, fhv.borgmester
29.8.2009